

les claus del dia

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Una reinterpretació de l'enquesta de 'La Vanguardia'

L'enquestitis de la premsa té un efecte secundari: es poden interpretar uns resultats a conveniència, perquè n'hi ha tantes per escollir que només fa falta buscar la dada que interessi. *La Vanguardia* publicava un sondeig sobre com pot quedar l'Ajuntament de Barcelona després de les municipals. El subtítol deia que "el PP continua en tercer lloc" i també que "ERC frena el seu ascens". És a dir, una observació positiva per als populars i negativa per

als d'Esquerra. Però també es podria haver constatat que el grup d'Alberto Fernández Díaz baixa de 9 a 6 regidors. I que els republicans tenen una expectativa de multiplicar per dos o més els representants, ja que dels dos regidors actuals passarien a 4 o 5. Que diferent seria el regust del subtítol si diguéssim "ERC doblaria resultats mentre que el PP és el segon partit que més cau". És lícit comparar amb resultats d'enquestes anteriors, però aleshores s'acaben establint tendències a partir de les polaroids d'uns moments concrets que només han existit en el flexible reialme de la demoscòpia.

Més jocs de paraules a 'La Razón'

La Razón li està agafant el puntet a l'enigmística i els jocs de paraules. Després del fantabulós "Desgrecia" per titular la victòria de Syriza a Grècia i després d'amagar "Julio eres el puto amo" en una notícia sobre Julio Iglesias, ahir hi havia una altrapicada d'ullet verbívora. A la portada hi havia un paraigua (que no sé si mantindran a partir d'ara) en què es llegia: "L'any de *La Razón*. El valor de l'estabilitat" i, atenció, "No Podem ser Grècia", que en algunes edicions sortia amb la pe de Podem en majúscula, per si no s'entenia prou.

lescaresdeldia

CITAT

Jordi Pujol

L'expresident torna avui al Parlament, on haurà d'explicar altre cop l'origen de la seva fortuna oculta. Està citat juntament amb la seva dona, Marta Ferrusola, i el seu fill gran, Jordi Pujol Ferrusola.

EXPORTADOR

Pere Relats

President del Grup Relats, amb fàbriques a quatre continents, ven el 99% de la seva producció a l'exterior. Defensa que la indústria catalana faci més clústers i creu que l'estat propi és imprescindible.

APASSIONADA

Daphne Glorian

Forma part, amb René Barbier, Josep Lluís Pérez i Álvaro Palacios, entre d'altres, del grup de viticultors que han donat nom al Priorat. Van començar fa 25 anys i no paren de tenir nous projectes.

RETORNAT

Roger Pera

Ha tornat als escenaris per partida doble, a *Germans de sang* i a *Orgasmos*. Ho ha fet després de passar per un dur procés de rehabilitació de la seva addicció a les drogues, el projecte més difícil de la seva vida.

vist alttwitter

Lluís Llach (@lluís.llach)
Cantautor

"Diuen que hibernem. És possible. Jo tinc el sentiment que fem xup-xup, amb el foc baix però encès, acumulant aromes i arguments per al futur"

Aleix Sarri Camargo (@aleixsarri)
Assessor de Ramon Tremosa al Parlament Europeu

"Si a les municipals la suma CiU-ERC queda intacta, quedarà clar el gran error d'haver rebutjat la llista de país per a les plebiscitàries"

Antoni-Italo (@antoniitalo)
Matemàtic i estudiant de doctorat

"Els perjudicats pel vot útil haurien de buscar arguments per demanar el vot en lloc de fer judicis sobre com el demanen els altres"

Marina Geli Fàbrega (@marinageli)
Militant del Moviment d'Esquerres i diputada al Parlament

"Aquests dies debats metafòrics entorn de connexió i desconnexió. En tot cas connexió voluntària entre pobles lliures, entre iguals dins Europa"

Jordi Salvia (@jordisalvia)
Responsable de comunicació de la CUP

"Això de «la Barcelona de Trias» no sé què és. Trias no és més que un modest i circumstancial gestor d'un model construït per l'esquerra"

Josep Ginesta (@JosepGinesta)
Trellòleg

"Que Mas digui que els ajuntaments són fonamentals per al procés el mateix dia que els socis (UDC) diuen que ja ho veurem és política d'alta volada"

Cayo Lara (@cayo.lara)
Coordinador federal d'Esquerra Unida

"M'aterra veure els monstres que han creat els interessos dels EUA i Europa a l'Afganistan, l'Iraq, Líbia i Síria. Cinisme i molta hipocresia"

Federica Mogherini (@FedericaMog)
Cap de la diplomàcia europea

"#Maidan un any després: la UE fa costat a #Ukraine en el camí de les reformes i la pau"

Anders Östlund (@andersostlund)
Empresari suec resident a Kíev

"La contenció total i sense restriccions de Rússia és l'única manera d'avançar cap a la pau i la seguretat a Europa"

Alexander Nekrassov (@StirringTrouble)
Exassessor presidencial i del govern

"Per què hauria de voler #Russia «envair» els estats fallits del Bàltics, com afirma l'Oest, si llavors els hauríem de rescatar? #justasking"

Dalia Grybauskaitė (@Grybauskaite_LT)
Presidenta de la República de Lituània

"Primer aniversari de #Maidan: els ideals de #Maidan no poden ser destruïts per cap arma"

IAQUÍ

CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR

Gràcies per fer planter de públic teatral

HE ANAT A VEURE per segon cop *El Petit Príncep* adaptat en forma de musical per Àngel Llàcer i Manu Guix i produït per La Perla 29. Tinc excusa, als nens els agrada repetir. Però ho hauria fet sol amb molt de gust. És un espectacle del qual surts amb bon rotllo, feliç com a espectador i orgullós de la nova vida que li han sabut donar al clàssic de Saint-Exupéry. El primer cop, tornant a casa, em vaig fer soci d'Amics de La Perla 29. Necessitava fer un gest, agrair que aquesta companyia que m'ha donat nits recents tan intenses (*Incendis*, *L'orfe del clan dels Zhao*, *Translations*) també arrisqui per crear un gran espectacle familiar, generar nou públic, fer planter. I també perquè em sembla una gran idea que els espectadors s'associïn per fer activitats i donar suport i promoció a companyies com la d'Oriol Broggi, que fan feina artesanal i independent. Malgrat l'IVA i la crisi salvarem el teatre, esclar, perquè hi tenim dirigint des del gran Josep Maria Pou fins a Jordi Casanovas (quina enveja els que ja han vist *Vilafranca*). Perquè tenim la Beckett, i el Lliure, i el TNC, i Focus... I el brillant Jordi Galceran triomfant a mig món i amb ganes d'arribar portant una sala pròpia. I no dic més noms, que sempre te'n descuides, però hi ha noves veus increïbles. M'ho deia fa poc Toni Casares, tenim diverses generacions simultàniament, els relleus funcionen i conviuen. I el talent crida talent i posa el llistó més alt. I l'emoció que sents a la butaca veient com als petits els brillen els ulls, quan saps que l'experiència tan gratificant els portarà segur a veure més teatre, s'ha de transmetre i encomanar. I aplaudir ben fort els que la generen, i donar-los el suport que puguem.

LA TRIA DEL DIRECTOR

Els bombers voluntaris estan en peu de guerra. Interior mira ara de refer-hi ponts. Us expliquem les desavinences a Societat

El premi Nobel Paul Krugman creu que Europa ha de ser flexible amb Grècia. A Economia

Roger Grimau i Àlex Gozalbo analitzen des de Las Palmas la derrota del Barça de bàsquet a la final de Copa. A Esports

director@ara.cat
Twitter: @carlescapede

ESTILS

L'Hospitalet promou la seva oferta culinària

Una trentena de bars i restaurants de l'Hospitalet participen, fins al 15 de març, en la campanya QuintoTapa, que vol donar a conèixer la gastronomia de la ciutat. La campanya l'organitza l'Associació de Gastronomia i Turisme (AGT) i hi participen bars i restaurants que ofereixen

tapes i racions elaborades amb productes de proximitat, com els del parc agrari del Baix Llobregat, entre els quals destaquen les carxofes i els calçots, a un preu d'entre 2,5 i 3 euros. En l'edició de l'any passat els establiments participants van vendre 50.000 tapes.

FENT VI I GAUDINT
01. D'esquerra a dreta, René Barbier, Daphne Glorian i Josep Lluís Pérez. T. VAN DER MEULEN
02. Els vins del Priorat tenen fama arreu del món. C. ATSET

El Priorat, 25 anys de somni

Els viticultors repassen la trajectòria d'una zona referent en el món del vi

TRINITAT GILBERT
FALSET

Fa 25 anys els vinaters René Barbier, Josep Lluís Pérez, Álvaro Palacios i Daphne Glorian feien el primer vi negre després d'una feina conjunta que tornava a valorar el Priorat, que feia anys que estava amb les vinyes i la terra abandonades. Ara encaren el futur amb l'afany de llegar-ho tot de la millor manera i amb l'objectiu que la Denominació d'Origen Qualificada (DOQ), l'única de tot Catalunya, ajudi els viticultors en el tracte ecològic de la vinya.

"Als nostres fills i als joves del Priorat els deixarem les vinyes en les millors condicions", expliquen Barbier, de 64 anys; Pérez, de 78; Glorian, de 55, i Palacios, de 50. Estan asseguts al voltant d'una taula a l'Hostal Sport de Falset, i recorden el primer vi negre que van fer junts el 1989, amb sis amics més que van ve-

nir també de fora del Priorat. Van fer nou ampolles de vi negre amb etiquetes diferents, però no totes van acabar al mercat. Era un temps que "el jornal per una hora a la terra es pagava a 80 pessetes", recorda Pérez.

Ara el somni de futur que comparteixen és que el Priorat tingui un Centre d'Assessorament en Ecologia, al qual puguin recórrer tots els viticultors per resoldre dubtes. "Abans d'arribar-hi, la Denominació d'Origen Qualificada Priorat haurà de ser ecològica també", afirmen. S'il·lusionen amb el projecte tal com en el seu dia van ser feliços treballant junts, explicant-s'ho tot, per fer un vi negre. "Encara tenim més projectes", afegeix Álvaro Palacios. "El René i jo som vocals del Consell Regulador de la DOQ Priorat i estem treballant per aconseguir que els paratges de la comarca estiguin organitzats, perquè a les etiquetes dels vins hi surti ben detallat cada espai geogràfic.

"Quan vaig arribar al Priorat, a Gratallops concretament, em vaig trobar una terra verge, perquè havia

Canvis
La comarca aspira a tenir un centre per assessorar en ecologia

sigut abandonada, però verge". Era el que el René buscava, tal com explica, ja que encaixava amb el seu estil *hippy*, amb què combregava plenament, després de veure's obligat a deixar els seus estudis sobre el vi a Bordeus per la mort prematura del pare. "Vestit amb pantalons d'elefant, amb els cabells llargs, em vaig presentar a la cooperativa de Gratallops". Era una època dolenta, perquè les vinyes estaven abandonades, la gent jove havia marxat a buscar-se un futur lluny. "Em van escoltar amb molt de respecte i van admirar la il·lusió amb què els parlava, perquè els assegurava que la vinya del Priorat podia donar vins gloriosos".

Mentre el René aterrava a Gratallops, Josep Lluís Pérez impartia classes a Falset i es formava en enologia i viticultura, uns estudis que l'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi) engegava. "M'eren completament desconeguts, però a mi sempre m'ha agradat la formació i impartir classes al jovent". Quan el Josep Lluís s'adonava que els estudis podi-

Quan els productes propis són marca

Els productes de la comarca del Priorat són els protagonistes dels menús que els germans Ivan, Anton i Lluís Lanaspà i Òscar Bertran preparen a l'Hotel Lotus de Falset, que l'estiu passat van inaugurar després de reformar l'antic forn que conformava l'habitatge. "Tot, des dels plats salats fins als dolços, com, per descomptat, els vins, són del Priorat", expliquen els quatre amics i socis.

La tria "és per promocionar la comarca, que té un paisatge extraordinari, que tant es pot queixar amb els aliments que dona com beure'l en els seus vins". De manera que mentre alguns celebren el primer quart de segle d'idil·li professional amb el Priorat, d'altres hi comencen amb projectes empresarials nous.

Experiències de mariners al Museu Marítim

Les veus i les històries de mariners, pescadors i capitans es podran escoltar dissabte que ve al Museu Marítim de Barcelona en la taula rodona *Experiències de mar*. L'activitat pretén apropar les vivències a bord dels vaixells al públic general i acabarà amb un concert del grup Gospel Twocats.

El Mercer Hotel enceta nova etapa gastronòmica

El xef Xavier Lahuerta és el responsable de la nova etapa gastronòmica del Mercer Hotel. Aquest alumne del desaparegut Jean-Luc Figueras aposta per una barreja entre la cuina catalana i l'elegància i el classicisme francès. El xef vol que tot el protagonisme de la carta recaigui sobre els productes.

02

Jonathan Nossiter

DIRECTOR DE LA PEL·LÍCULA 'RESISTÈNCIA NATURAL'

“En cada època el vi explica com és la societat”

T.G.
FALSET

És el director de pel·lícules mítiques com *Mondovino* (2004) i va treballar com a assistent d'Adrian Lyne en la pel·lícula *Atracció fatal*. Ara acaba d'estrenar al Most Festival de Vilafranca del Penedès el documental *Resistència natural*, rodat a la Toscana durant només quatre dies. Considera que la viticultura és l'única via per salvar el món. Sosté que el cinema i el periodisme estan morts, com també ho estan la resta de disciplines artístiques. Només el vi, natural, sobreviu. I amb un poder regenerador.

Has optat per un documental que deixa parlar els viticultors de la Toscana. Per què aquest format?
Perquè a finals d'agost vaig anar a visitar-los amb la meua família. Compartíem un esmorzar quan em vaig adonar que era tan interessant tot el que hi explicaven, que vaig anar a buscar la càmera. Ho volia registrar tot. El meu amic i productor de *Resistència natural*, Santiago Amigorena, havia estrenat al gener un film semblant (*Enfants Rouges*) i em va fer veure que havia de portar la càmera amb mi quan viatjava, perquè mai no se sap què et pots trobar quan t'atures.

¿Els viticultors italians estan resistint de manera natural a què?
A la vida. A la pel·lícula no apareix en cap moment la paraula *ecològic*. S'ha convertit en *chic*, com si es tractés d'una opció simpàtica de persones marginades. Actualment estem a dues passes de la destrucció per la manera com hem maltractat el medi ambient. Industrialment, químicament, energèticament... Per tant, *ecològic*, que no m'agrada dir-ho, no és la paraula adequada. Estem parlant de la vida, de la supervivència de l'espècie humana.

Més paraules que tampoc t'agradin?
Ni *consumidor* ni *multinacional*. És molt important que siguem precisos amb el llenguatge. Les multinacionals s'han convertit en el clixé que fem servir per culpar-ho tot. I la paraula *consumidor* fa referència al gran totalitarisme ac-

tual, que ha inculcat que la societat capitalista ja no pensi en les persones sinó en consumidors.

En el documental es respira un esperit fraternal entre els viticultors. S'ajuden entre ells. S'ho expliquen tot. Fan tastos conjunts. ¿El vi és un oasi davant de la competitivitat d'altres disciplines?
Sí. És així. A més, el vi és l'ambaixador de l'agricultura, amb una posició privilegiada, perquè connecta la ruralia amb la ciutat. I ho fan amb humilitat, perquè a *Resistència natural* entrevisto viticultors que es consideren senzillament un tràmit entre la vinya i el vi. No hi fan res més que deixar que la vinya, en aquell moment en què han veremat, s'expressi en el vi.

¿Comparteixes l'opinió que el vi reflecteix el moment històric que

Nexes
“El vi connecta el món rural amb la ciutat, i ho fa amb humilitat”

vivim, tal com expliquen els viticultors a la pel·lícula?
Sí, és ideal per a la sociologia, perquè en cada època reflectirà com és la societat.

I ara mateix què reflecteix?
Que vol salvar la destrucció a la qual ens dirigim. I per això hi ha viticultors que fan vins naturals, que cuiden la terra, perquè la volen traspasar als fills en el millor estat possible. Ho explica clarament una de les viticultores que entrevisto a la pel·lícula. Ella vol que la terra i les vinyes vagin molts anys enllà, i per això és necessari dedicar-se a cuidar-la ara mateix.

I amb alegria, perquè a tots els entrevistats se'ls veu feliços.
És que fer vi natural i beure'n és l'única opció optimista que hi ha. També t'he de dir que els italians tenen molt sentit de l'humor, que queda reflectit en les seves converses i bromes. Vaig rodar-la en quatre dies a l'agost de l'any passat, però després vaig estar tres mesos editant-la perquè tot hi quedés ben recollit. L'humor era imprescindible que hi aparegués.

Per acabar, per què estàs tan segur que els vins naturals tenen poder regenerador per al món?
Perquè les mentides institucionals, polítiques i econòmiques han fet tant de mal que quan arriba una cosa natural, com és el vi, amb un sabor ètic i veritable, s'accepta en massa. També hi ha el component del plaer personal que aporta el vi i la gastronomia en general. Si fa 10 anys haguéssim previst que els vins naturals tindrien la importància que tenen avui, no ens ho hauríem cregut. En canvi, en el cinema, o en el periodisme, no passarà el mateix per moltes iniciatives engrescadores que hi hagi, com ara que els treballadors es quedin les capçaleres en propietat. La meua professió, i també la teua, estan mortes. La cultura està morta. I t'ho diu el fill d'un periodista que va ser corresponent dels diaris *The New York Times* i *Washington Post*. Ni el cinema ni el periodisme són al centre de la societat. Això és així. O potser d'aquí 10 anys podrem dir que em vaig equivocar. —

TJERK VAN DER MEULEN